

[Patursson.]

kommet hjem, sendte de imidlertid en Protest ind til Bladet, hvori de af Myndighederne krævede, at

„en ny Afhøring bliver holdt over os alle i Thorshavn, og det skal da vise sig, at ikke vor Redegørelse, men den, som Daugaard-Jensen kundgør for Verden, er en stor Usandhed.“

Saaledes foranlediget skal jeg her fra denne Plads anmode den højtærede Statsminister om at foranledige, at der i Thorshavn bliver optaget en retslig Afhøring af samtlige i denne Sag implicerede Personer. Jeg tror, det vil være i alles Interesse at faa Sandheden frem i denne Sag. Mandskabet føler sig absolut brøstholdent over det Resultat, som denne Politirapport er Udtryk for, og de har i saa Henseende anført forskellige Ting: de har ikke kunnet komme frem med det, som de ønskede at faa frem, der er flere Personer af Mandskabet, som ønskede at blive afhørt, men ikke er blevet det, og Skipperens Erklæring gaar de imod alle sammen. Det vilde dog vist have Betydning for alle, om det virkelige Forhold kom frem.

Hermed har jeg faaet lettet mit Sind for det, som jeg ønskede at føre frem. Der er jo ikke noget at opnaa i Øjeblikket, det ser jeg, men vi kan maaske senere ved Lejlighed faa forhandlet om denne Sag til nogenlunde Tilfredshed for alle Parter.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stauring): Den Betænkning, der forelaa i Gaar, oplyser jo, at den ærede Landstingsmand for 7de Kreds (Patursson) under et Samraad med det Udvalg, der har været nedsat, har frafaldet sine Ønsker, idet han har erklæret sig indforstaaet med, at der ikke af Regeringen eller Udvalget kunde foretages videre i Sagen. Det er det Udgangspunkt, jeg har i denne Sag, og dette er yderligere understreget derved, at der ikke af det ærede Medlem, som nu talte, er stillet nogen Art af Ændringsforslag, i hvert Fald ikke noget Forslag, som er ført frem til Forhandling her. Dette maa jeg fornuftigvis være særdeles tilfreds med, ogsaa fordi jeg tror, det stemmer bedst med de færøske Fiskeres Interesser, at man bestræber sig for i den Udstrækning, som det tilsigtes ved Lovforslaget, at imødekomme de Ønsker, der maatte være om et Støttepunkt i Form af en Havn. De færøske Fiskere vil sikkert ogsaa vurdere et saadant Anlæg, hvis det lykkes at finde Plads dertil.

Det ærede Medlem nøjedes imidlertid ikke med denne Erklæring, som altsaa findes i Betænkningen, men har i Dag fremsat en Række Klager og Betragtninger. Jeg skal ikke fordybe mig i, under hvilke Former Færøernes Fisker- og Skipperbefolkning burde modernisere deres Fiskeri; det er ikke min Sag at give gode Raad derom, det ved Fiskerne formodentlig bedre Besked om selv, og hvis de ikke mener, at der er Brug for nogen Modernisering, saa bliver det jo deres egen Sag, om de lader være dermed. Jeg har under første Behandling fremsat den Betragtning, at der kunde være Anledning til at tage denne Tanke op og ganske jævnt og gradvis forsøge, om ikke Færingerne kunde skabe et Fiskeri, der laa nærmere deres Hjemstavn, saa de kunde undgaa den lange Rejse op til Grønland. Det ærede Medlem anførte nu en hel Mængde Tal til Belysning af Fiskerflaadens Størrelse og Værdi og andet, som jeg ikke synes har noget dermed at gøre. Der er jo ingen Anledning til at modernisere alle 200 Skibe, al den Stund det kun er ca. 80, der skulde omdannes til Grønlandsfiskeri; men det er der ingen som helst Grund til at fordybe sig i, det har kun periferisk Betydning for Sagen, som her foreligger.

Jeg skal ligeledes forbigaa det ærede Medlems lyriske Betragtninger over Torskens Sommerferie, som jeg ikke synes havde noget videre med Sagen at gøre.

Naar det ærede Medlem henviser til et af mig givet Tilsagn om, at disse Spørgsmaal kan tages op til Forhandling i en Kommission, som ventes nedsat, vil jeg dog bede det ærede Medlem om ikke at tage alt for store Forskud paa disse Muligheder. Den Kommission, der er Tale om, er en, som Færøernes Lagting vil nedsætte eller har nedsat, og som naturligvis ganske egenmægtigt bestemmer, hvad den vil tage op til Behandling; derpaa har jeg ingen Indflydelse. Men hvad jeg sagde, var — det findes i Landstingstidenden Sp. 1504 —:

„Det er muligt, at saadanne Erhvervsanliggender kan tages med ind under Overvejelserne — det nærer jeg i og for sig ingen Tvivl om, og kan heller ikke have noget derimod —, men naturligvis“, tilføjede jeg, „kan man ikke i denne Kommission give sig til at lovgive eller strejfe Lovgivningen om det grønlandske Folks Anliggender.“

Med den Begrænsning kan de selvfølgelig i Kommissionen drøfte Erhvervsanliggender, saa meget de vil, og nære godt Haab om, at hvis de kommer her med fornuftige